

[Holstein.]

i Aarets Løb importeres ca. 6 Mill. Tdr. Med en Gennemsnitsafgift paa mellem 5 à 6 Kr. bliver det jo ganske betydelige Beløb, Millionbeløb, der kommer i Kornpuljen til Fordel for det mindre Landbrug. Jeg er endda ikke helt sikker paa, om man har gjort Ret i at sætte Værdigrænsen saa lavt som til 25 000, om man ikke forfordeler en Del af Gaardmandsstanden.

Men i hvert Fald, det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen har intet at beklage sig over, hvad vort Ændringsforslag angaar, for Forholdet er jo yderligere det, at vi ikke vil anvende de Penge, som skulde gaa i Kornpuljen, til de mindre Landbrug, til Oksekød til Bybefolkningen, og endvidere har vi jo ikke opretholdt, som i den nu-gældende Lov, Refusionen af Rugafgiften. Det vil med andre Ord sige, at efter vort Forslag lægges i højere Grad Byrderne ved de prishævende Foranstaltninger ved dette Lovforslag over paa Bybefolkningen. Det, der er det faktiske Forhold, naar de Radikale fastholder det nu-værende Regeringsforslag, er, at de tilside-sætter Husmændenes Interesser til Fordel for Byernes Fagforeningsinteresser.

Og saa vil jeg endvidere gerne sige til det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen, at hans Fantasier om Landmandens Spekulation i Kornet, naar Importen skal begrænses til det, der er nødvendigt til Forbruget, har jo intet som helst paa sig, for det kommer ganske an paa, hvordan Kornnævnet bestemmer denne Regulering. Jeg vil mene, at det vilde være naturligt allerede i Efteraaret, medens Priserne plejer at være forholdsvis lave, at aabne for Importen og overhovedet at holde Importen jævnt gaaende i det Omfang, det er nødvendigt af Hensyn til Produktionen, saadan som nu Produktionen er til enhver Tid, ogsaa under Hensyn til de Afsætningsmuligheder, der er for Produktionen, saa denne Ordning behøver aldeles ikke at medføre nogen Spekulation eller Prisopskrining gennem Spekulation.

Dernæst vil jeg gerne sige, at foruden at vi, som sagt, ikke har Refusion af Afgiften, saa har vi jo, om jeg saa maa sige, Prisløbet i Form af Reguleringen af Afgiften efter Flæskeprisen, og jeg tror, det ærede Medlem Hr. Kyed vil give mig Ret i, at om

man sætter 100 kg Korn i Forhold til 100 kg Flæsk, eller 1 kg Flæsk i Forhold til 1 kg Korn som en Foderenhed, kommer saa nogenlunde ud paa eet. Dernæst tror jeg ogsaa, at det ærede Medlem Hr. Kyed vil erindre, at han i Landbokommissionen har en Slægtning af samme Navn, en udmærket baade praktisk og teoretisk kyndig Landbrugsekspert, der hedder Kyed, som i Landbokommissionen har anbefalet at sætte Kornprisen i Forhold til Flæskeprisen. Det er altsaa landbrugskyndige Praktikeres og Fagmænds Tanke, som vi har taget op og gjort til vor, ganske det samme som Det konservative Folkeparti har gjort, og ogsaa herigennem kommer der jo en automatisk Regulering, hvis Priserne skulde blive urimeligt høje; og vil man mene, at Delingstallet 9,5—9 har de Konservative foreslaaet — ikke er tilstrækkeligt, ja, saa kan der jo forhandles om et større Delings-tal, om det skal være; men jeg tror nu, at de fleste landbrugskyndige, baade Praktikere og Teoretikere, vil give mig Ret i, at dette Delingstal paa det nærmeste har ramt det rigtige.

Naar det ærede Medlem Hr. Kyed siger, at han har ført Bevis for, at vort Forslag var kommet til at virke ganske urimeligt, og at han har ført Bevis herfor ved de Prisingvelser, han har anført for de forskellige Kornsorter, saa vil jeg sige til det ærede Medlem Hr. Kyed — hvad der jo i Virkeligheden er overflødigt at sige til en saa praktisk erfaren Landbrugsmand og Svineopdrætter som det ærede Medlem —, at der i den forløbne Del af Vinterhalvaaret praktisk talt slet ikke er nogen landbrugs-kyndig, der har interesseret sig for Majs, og det har vist sig, at det heller ikke er nødvendigt, i hvert Fald er det blevet noget ganske sekundært.

Naar man, navnlig fra Regeringspartiernes Side, protesterer imod en Importregulering til Fordel for Hjemmeavlen og Hjemmeproduktionen, saa protesterer de Herrer i Virkeligheden imod det, som Regeringen har været nødt til at slaa ind paa nu i den seneste Tid. Da Kornforliget blev vedtaget i December, var der, saa vidt jeg forstod, stor Uvilje fra Regeringspartiernes Side imod at gaa til Importregulering; men efterhaanden som det viste sig, at man importerede praktisk talt i ubegrænset